

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 719

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 august 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 280 din 9 mai 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 ¹ alin. (1) din Codul de procedură penală	2–4
Decizia nr. 288 din 25 mai 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	4–6
Decizia nr. 317 din 30 mai 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38, 43 și 44 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice	7–9
Decizia nr. 348 din 27 iunie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 alin. (3) din Codul de procedură civilă	9–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
636. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Chiscani, județul Brăila	12
637. — Hotărâre privind aprobarea stemei municipiului Marghita, județul Bihor	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.443. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 615/2015 privind aprobarea Procedurii pentru obținerea permisului de mecanic de locomotivă, Cerințelor privind procedurile de eliberare și actualizare a certificatului și Cerințelor și procedurii de recunoaștere a persoanelor și organismelor	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 280**

din 9 mai 2023

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250¹ alin. (1)
din Codul de procedură penală**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Tribunalul Caraș-Severin — Secția penală, din oficiu, în Dosarul nr. 1.966/273/2017/a2 al acestei instanțe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.164D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, întrucât critica formulată în susținerea acesteia se referă la modul de reglementare al textului; mai exact, nu sunt formulate veritabile critici de neconstituționalitate, ci este invocată existența unui vid legislativ.

4. În subsidiar, se solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, fiind invocată, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 698 din 7 noiembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.966/273/2017/a2, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250¹ alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Tribunalul Caraș-Severin — Secția penală, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației promovate de reprezentantul Ministerului Public și de părțile civile împotriva unei încheieri prin care a fost respinsă o cerere de instituire a măsurilor asigurătorii.

6. În susținerea excepției de neconstituționalitate se face trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 354 din 22 mai 2018, paragrafele 38 și 43, și ale Deciziei Curții Constituționale nr. 24 din 20 ianuarie 2016, paragrafele 20 și 22, și se susține că dispozițiile art. 250¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, în actuala redactare, sunt neconstituționale în măsura în care nu permit procurorului și părții civile să conteste încheierea de respingere a cererii de instituire a măsurilor asigurătorii dispuse de judecătorul de cameră preliminară sau de judecătorul fondului, în primă instanță. Se susține că soluția juridică criticată nu asigură un control de legalitate sau de

temeinicie a unei astfel de încheieri, garanții care sunt asigurate în cazul admiterii cererii de dispunere a măsurilor asigurătorii. Se arată, totodată, că textul criticat încalcă principiul egalității armelor, creând o situație procesuală privilegiată pentru inculpat și pentru partea responsabilă civilmente, și că acesta determină ineficiența rolului Ministerului Public, precum și încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil ale părții civile. Se susține, de asemenea, că, în aceste condiții, drepturile părții civile prevăzute la art. 249 alin. (6) din Codul de procedură penală sunt lipsite de eficiență, partea civilă fiind lipsită de protecție împotriva arbitrarului și a eventualelor erori judiciare.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, făcând trimitere la soluția și la considerentele Deciziei nr. 698 din 7 noiembrie 2017.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** și nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 250¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea unei măsuri asigurătorii de către judecătorul de cameră preliminară, de instanța de judecată sau de instanța de apel, inculpatul, procurorul sau orice altă persoană interesată poate face contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. Contestația se depune, după caz, la judecătorul de cameră preliminară, instanța de judecată sau instanța de apel care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, după caz, judecătorului de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară, respectiv instanței ierarhic superioare, în termen de 48 de ore de la înregistrare.*”

12. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1)—(3) cu privire la accesul liber la justiție, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 24 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 12 aprilie 2016, invocată în susținerea prezentei excepții de

neconstituționalitate, a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 250 alin. (6) din Codul de procedură penală, care nu permite și contestarea măsurii asigurătorii luate de către judecătorul de cameră preliminară ori de către instanța de judecată este neconstituțională.

14. Pentru a pronunța această decizie, Curtea a reținut că excluderea de la controlul judecătoresc imediat a încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată dispune cu privire la măsuri asigurătorii în procesul penal determină o încălcare a accesului liber la justiție, întrucât, pe de o parte, persoanele interesate sunt private de o garanție procedurală efectivă pentru apărarea dreptului lor de proprietate afectat prin instituirea acestor măsuri, iar, pe de altă parte, se aduce atingere substanței dreptului statuat prin dispozițiile art. 21 alin. (1) din Legea fundamentală în ipoteza în care măsura asigurătorie a fost dispusă în apel (paragraful 21). Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că, în lipsa asigurării unui control judecătoresc eficient asupra măsurii de indisponibilizare a bunurilor în cursul unui proces penal, statul nu își îndeplinește obligația constituțională de a garanta proprietatea privată persoanei fizice/juridice. S-a arătat, totodată, că obligația de garantare se referă atât la îndatorirea statului de a se abține de la orice afectare a dreptului de proprietate privată, cât și la reglementarea din punct de vedere normativ a unor măsuri pozitive apte să asigure liniștită posesie, folosință și dispoziție asupra bunurilor. Or, crearea unui cadru normativ care fragilizează garanțiile pe care statul trebuie să le stabilească în privința atributelor dreptului de proprietate privată duce la nesocotirea obligației sale asumate prin textul Constituției și, implicit, la încălcarea dreptului de proprietate privată. De asemenea, Curtea a reținut că vulnerabilizarea proprietății private a persoanei are drept efect crearea unui regim de insecuritate juridică a acesteia, dreptul său de proprietate devenind iluzoriu (paragraful 30).

15. În urma pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 24 din 20 ianuarie 2016, prin prevederile art. II pct. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, au fost introduse în cuprinsul Codului de procedură penală dispozițiile art. 250¹.

16. Prin intervenția legislativă mai sus menționată, legiuitorul a reglementat contestarea măsurilor asigurătorii dispuse în cursul judecății, prevăzând prin art. 250¹ alin. (1) din Codul de procedură penală dreptul inculpatului, al procurorului sau al oricărei alte persoane interesate de a formula contestație împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea unei măsuri asigurătorii de către judecătorul de cameră preliminară, de instanța de judecată sau de instanța de apel.

17. Ipoteza invocată în susținerea prezentei excepții este însă una diferită de cea avută în vedere de instanța de contencios constituțional cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 24 din 20 ianuarie 2016, întrucât se referă la respingerea de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată a cererii de dispunere a măsurilor asigurătorii formulată de procuror sau de partea civilă, potrivit art. 249 alin. (1) și, respectiv, alin. (6) din Codul de procedură penală.

18. În această ipoteză, a nedispunerii măsurilor asigurătorii, nu are loc nicio restrângere a dreptului de proprietate privată al niciunui participant la procesul penal, motiv pentru care soluția și considerentele Deciziei nr. 24 din 20 ianuarie 2016 nu sunt incidente.

19. Mai mult, respingerea cererii de dispunere a măsurilor asigurătorii formulată de procuror sau de către partea civilă,

conform art. 249 alin. (1) și, respectiv, alin. (6) din Codul de procedură penală, relevă convingerea judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată că bunurilor avute în vedere nu vor fi ascunse, distruse, înstrăinate sau sustrate de la urmărire. Altfel spus, din circumstanțele cauzei nu rezultă indicii care să determine judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată să aprecieze că există riscul ca bunurile în cauză să facă obiectul unei operațiuni de ascundere, de distrugere, de înstrăinare sau de sustragere. *Per a contrario*, respingerea de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată a cererii prin care se solicită dispunerea măsurilor asigurătorii, formulată de procuror sau de partea civilă, semnifică existența certă și stabilă a unor bunuri mobile și/sau imobile a căror valoare permite recuperarea pagubei de către partea civilă, executarea pedepsei amenzii și plata cheltuielilor judiciare. De altfel, motivele respingerii cererii prin care se solicită dispunerea măsurilor asigurătorii vor fi arătate de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată în cuprinsul încheierii pronunțate în acest sens.

20. Pentru aceste considerente, Curtea reține că nu se impune, în vederea garantării dreptului de proprietate privată, reglementarea de către legiuitor a unei căi de atac împotriva încheierilor prin care sunt respinse cererile prin care se solicită luarea măsurilor asigurătorii promovate de procuror sau de partea civilă, similară contestației prevăzute la art. 250¹ din Codul de procedură penală. În acest sens, Curtea subliniază faptul că dispozițiile art. 250¹ anterior menționat constituie o garanție a dreptului de proprietate privată în condițiile restrângerii exercițiului acestui drept fundamental prin dispunerea unor măsuri asigurătorii. Or, în cazul nedispunerii unei măsuri asigurătorii și, în consecință, al inexistenței unei astfel de restrângeri, reglementarea unei căi de atac distincte împotriva încheierilor la care se face referire în susținerea prezentei excepții de neconstituționalitate nu este necesară, o eventuală prevedere a unei asemenea căi de atac în cuprinsul Codului de procedură penală constituind opțiunea legiuitorului.

21. Pentru aceste considerente, neluarea măsurilor asigurătorii ca urmare a respingerii cererii promovate în acest sens de către procuror sau de către partea civilă nu implică încălcarea dreptului de proprietate privată și nu discriminează partea civilă în raport cu suspectul, cu inculpatul sau cu partea responsabilă civilmente, întrucât participanții la procesul penal anterior menționați se află în situații diferite sub aspectul restrângerii dreptului lor de proprietate privată cu prilejul nedispunerii și, respectiv, al dispunerii măsurilor asigurătorii, potrivit celor mai sus arătate.

22. Pentru aceleași motive, nu poate fi reținută nici încălcarea, prin textul criticat, a principiului egalității armelor, ca standard al dreptului la un proces echitabil, prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție, prin lipsa reglementării unei căi de atac împotriva încheierilor prin care sunt respinse cererile de luare a măsurilor asigurătorii.

23. Mai mult, nimic nu împiedică procurorul sau partea civilă ca, în cazul respingerii cererii prin care se solicită instituirea măsurilor asigurătorii, să formuleze noi cereri în acest sens, pentru alte temeuri decât cele învederate prin cererile formulate anterior, temeuri pe care judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată va trebui să le analizeze, iar, în cazul respingerii acestor cereri, să arate în cuprinsul încheierilor pe care le pronunță motivul respingerii lor.

24. De asemenea, încheierile pronunțate de instanța de judecată cu prilejul respingerii cererilor formulate de procuror sau de partea civilă în scopul instituirii măsurilor asigurătorii pot fi atacate odată cu fondul, potrivit art. 408 alin. (2) din Codul de procedură penală, aspect ce constituie o altă garanție a drepturilor fundamentale invocate în prezenta cauză.

25. Pentru aceste motive, Curtea nu poate reține încălcarea accesului liber la justiție al procurorului sau al părții civile și nici încălcarea dreptului la apărare al părții civile, ca urmare a nereglementării unei căi de atac împotriva încheierilor prin care este respinsă cererea de dispunere a măsurilor asigurătorii formulată de către aceștia.

26. Totodată, nereglementarea căii de atac la care se face referire în susținerea excepției de neconstituționalitate nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 129, în privința cărora Curtea Constituțională a reținut, în repetate rânduri, în jurisprudența sa, că exercitarea căilor de atac poate și trebuie să

fie făcută doar în condițiile legii. Prin aceeași jurisprudență, Curtea a statuat că accesul liber la justiție nu implică asigurarea accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care poate institui reguli deosebite, în considerarea unor situații diferite (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și Decizia nr. 121 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 13 aprilie 2011).

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Tribunalul Caraș-Severin — Secția penală, din oficiu, în Dosarul nr. 1.966/273/2017/a2 și constată că dispozițiile art. 250¹ alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Caraș-Severin — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 9 mai 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 288

din 25 mai 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Al Jobory Hazm în Dosarul nr. 4.559/30/2018 al Tribunalului Timiș — Secția de

contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 221D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, prevederile criticate neavând legătură cu obiectul cauzei, întrucât autorul excepției de neconstituționalitate a contestat în fața instanței judecătorești o decizie de impunere cu privire la impozitul aferent unei clădiri pe care o deținea în coproprietate cu o altă persoană (soția), așadar impozitul aferent unei clădiri deținute de persoane fizice, întemeiat pe dispozițiile art. 457 și 459 din Codul fiscal, iar nu pe cele criticate în cauză, ce reglementează impozitul pe clădirile deținute de persoane juridice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.559/30/2018, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Al Jobory Hazm într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 227/2015, în ceea ce privește impozitul pe clădiri, respectiv calculul impozitului pe clădirile rezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, precum și calculul impozitului pe clădirile cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, în esență, se susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât: nu sunt clare, precise și previzibile și încalcă principiul securității juridice, al legalității și al încrederii legitime; conferă putere discreționară autorităților publice; nu prevăd reguli sau criterii legale precise și clare în vederea stabilirii impozitului pe clădiri în cazul persoanelor juridice; încalcă principiile contabilității (instituția bugetară solicitând un raport de evaluare care nu se înregistrează în contabilitate, însă produce efecte juridice în raport cu societatea căreia i se aplică dispozițiile criticate, fiind baza de calcul al raportului de impozitare), încalcă dreptul la informare și libertatea economică.

6. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015. Ulterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, dispozițiile criticate au fost modificate prin art. I pct. 197 din Legea nr. 296/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1269 din 21 decembrie 2020, respectiv

prin art. I pct. 2 din Legea nr. 252/2022 pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și pentru completarea art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 22 iulie 2022, fiind păstrată parțial soluția legislativă criticată. Cu toate acestea, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale în redactarea criticată, având următorul cuprins:

— Art. 460 [cu denumirea marginală: *Calculul impozitului/taxei pe clădirile deținute de persoanele juridice*] alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015: „(6) Valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 3 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință. [...]”

(8) În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă a clădirii în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, cota impozitului/taxei pe clădiri este 5%.”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, ale art. 4 — *Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni* (în componenta privind nediscriminarea), ale art. 15 — *Universalitatea (drepturilor)*, ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 31 — *Dreptul la informație* și ale art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*. Totodată, având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate cuprinsă în notele scrise, prin care se face referire la faptul că normele criticate încalcă principiul libertății economice, precum și Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, se reține ca temei constituțional și art. 45 — *Libertatea economică*.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 fac parte din titlul IX — *Impozite și taxe locale* [a) impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri; b) impozitul pe teren și taxa pe teren; c) impozitul pe mijloacele de transport; d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor; e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate; f) impozitul pe spectacole; g) taxele speciale; h) alte taxe locale], fiind cuprinse în capitolul II — *Impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri* (art. 455—462).

13. Astfel, art. 455 din Legea nr. 227/2015 stabilește cine are calitatea de contribuabil în contextul dat, prevăzând, ca regulă generală, că orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, cu excepțiile prevăzute de lege [alin. (1)]. Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe clădiri, care se datorează de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri, iar în cazul transmiterii ulterioare a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință

asupra clădirii altor entități, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public [alin. (2)].

14. Calculul impozitului/taxei este prevăzut și stabilit prin prevederi legale distincte cuprinse în art. 457—460 din Legea nr. 227/2015, în funcție de destinația clădirilor și de proprietarii acestora, respectiv: calculul impozitului pe clădirile rezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice (art. 457), calculul impozitului pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice (art. 458), calculul impozitului pe clădirile cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice (art. 459), calculul impozitului/taxei pe clădirile deținute de persoanele juridice (art. 460). Potrivit art. 453 din aceeași lege, (i) *clădirea rezidențială* este o construcție alcătuită din una sau mai multe camere folosite pentru locuit, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care satisface cerințele de locuit ale unei persoane sau familii; (ii) *clădirea nerezidențială* este orice clădire care nu este rezidențială, iar (iii) *clădirea cu destinație mixtă* este clădirea folosită atât în scop rezidențial, cât și nerezidențial.

15. Față de această împrejurare, având în vedere, pe de o parte, conținutul prevederilor criticate [art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015] ce se referă la calculul impozitului/taxei pe clădirile deținute de persoanele juridice și, pe de altă parte, obiectul litigiului aflat pe rolul instanței judecătorești în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, respectiv soluționarea contestației formulate împotriva deciziei de soluționare a unor contestații efectuate pe cale administrativă împotriva unor decizii de impunere privind impozitul pe clădiri nerezidențiale și rezidențiale, respectiv cu destinație mixtă deținute de persoane fizice, stabilit în temeiul art. 455, coroborat cu art. 457 și art. 459 din Legea nr. 227/2015, se pune în discuție relevanța textului criticat în cauza dedusă judecătii.

16. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legătura cu soluționarea cauzei, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și necesitatea invocării excepției de

neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun aceste dispoziții legale, în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului. Ca atare, condiția relevanței excepției de neconstituționalitate, respectiv a incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești, nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat în primul rând interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat (Decizia nr. 600 din 30 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 13 aprilie 2022, paragraful 15, Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, sau Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014).

17. Or, o eventuală admitere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal nu ar avea nicio relevanță în cauza dedusă judecătii, întrucât, așa cum s-a arătat mai sus, în cauză au avut înrâurire dispozițiile art. 455, coroborate cu ale art. 457 și 459 din Legea nr. 227/2015, iar nu dispozițiile criticate, și, prin urmare, decizia Curții Constituționale ar putea produce efecte în situația calculului impozitului/taxei pe clădirile deținute de persoanele juridice, ceea ce nu este cazul în speța dedusă judecătii.

18. Având în vedere cele prezentate, întrucât nu sunt întrunite cumulativ condițiile legale cuprinse în art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. (6) și (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Al Jobory Hazm în Dosarul nr. 4.559/30/2018 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 221D/2019.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 mai 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 317

din 30 mai 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38, 43 și 44 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38, 43 și 44 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, excepție ridicată de Viorica Balint și alții în Dosarul nr. 2.481/117/2019 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 94D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a criticii privind modalitatea de aplicare a dispozițiilor analizate din Legea nr. 567/2004. Cât privește criticile de neconstituționalitate raportate la dispozițiile art. 16 și 41 din Constituție, consideră că acestea sunt neîntemeiate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.481/117/2019, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38, 43 și 44 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Viorica Balint și alții într-o cauză având ca obiect obligarea ministrului Justiției să emită un ordin de modificare a statelor de funcții și de personal al instanțelor, în sensul cuprinderii și a posturilor de grefier-arhivar cu studii superioare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că, în interpretarea dată dispozițiilor criticate de către Ministerul Justiției și de Curtea de Apel Târgu Mureș, emiterea unui ordin de modificare a statelor de funcții de

personal al instanțelor, respectiv modificarea efectivă și emiterea deciziilor de numire în funcția de grefier-arhivar cu studii superioare ar fi imposibile, adică aceste operațiuni/măsură ar fi contrare normelor legale indicate. Astfel, dispozițiile art. 38, 43 și 44 din Legea nr. 567/2004 sunt neconstituționale, în măsura în care se interpretează în sensul că acestea ar împiedica emiterea unui ordin de modificare a statelor de funcții de personal al instanțelor, respectiv modificarea efectivă și emiterea deciziilor de numire în funcție de grefier-arhivar cu studii superioare.

6. În primul rând, se susține că o astfel de restricție ce îi privește pe grefierii-arhivari și grefierii-registratori constituie o discriminare interzisă de dispozițiile art. 16 din Legea fundamentală, întrucât în cazul grefierilor există posibilitatea încadrării într-o funcție cu studii superioare. Astfel, potrivit art. 70 din Legea nr. 567/2004, grefierii cu studii superioare juridice beneficiază de vechime în specialitate juridică, pentru perioada în care desfășoară această activitate. Prin raportare la aceste prevederi legale, grefierii-arhivari sunt discriminați întrucât nu pot beneficia de vechime în specialitate juridică, respectiv drepturile salariale ale grefierilor-arhivari cu studii medii sunt mult mai reduse decât cele ale grefierilor-arhivari cu studii superioare. Totodată, se arată că, astfel cum rezultă din cuprinsul cap. II din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în acest act normativ se regăsesc funcțiile de grefier-registrator și grefier-arhivar cu nivel de studii superioare.

7. În al doilea rând, o astfel de interpretare ar restrânge și dreptul la muncă, garantat de dispozițiile art. 41 din Constituție. Astfel, prin efectul Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 820/2018 pentru modificarea și completarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului ori examenului pentru definitivare în funcție, promovare în grade sau trepte profesionale superioare ori din funcția de grefier cu studii medii în cea de grefier cu studii superioare, în cadrul aceleiași instanțe sau aceluiași parchet, precum și în funcții de execuție a personalului auxiliar de specialitate la instanțe și parchete superioare, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 181/2007, au fost modificate prevederile Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 181/2007, în ceea ce privește promovarea grefierilor-arhivari și a grefierilor-registratori cu studii medii în grefieri-arhivari și grefieri-registratori cu studii superioare. Or, Legea-cadru nr. 153/2017 recunoaște funcțiile de grefier-arhivar și grefieri-registratori cu studii superioare.

8. **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece legiuitorul are dreptul de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul organizării statelor de

funcții și de personal din cadrul instanțelor și în domeniul salarizării, bucurându-se de o anumită marjă de apreciere.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 38, 43 și 44 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1197 din 14 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 38: „(1) Poate fi numită în funcția de *grefier arhivar, grefier registrator, agent procedural, aprod sau șofer persoana care are studii medii și îndeplinește condițiile prevăzute la art. 33 alin. (1) lit. a)–d).*”

(2) *Numirea pe posturile prevăzute la alin. (1) se face pe bază de concurs, organizat la nivelul curților de apel, al parchetelor de pe lângă acestea sau, după caz, la Înalta Curte de Casație și Justiție, la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau la Parchetul Național Anticorupție.*

(3) *Modul de organizare și desfășurare a concursului se stabilește prin regulamentul prevăzut la art. 9 alin. (2).”*

— Art. 43: „*Promovarea în funcții de execuție se face prin concurs sau examen, în funcția imediat superioară.*”

— Art. 44: „(1) *Promovarea în funcții de execuție în grade sau trepte profesionale superioare, în cadrul aceleiași instanțe sau aceluiași parchet, se face prin examen.*

(2) *Promovarea la instanțe sau parchete superioare se face numai prin concurs, organizat la nivelul curților de apel ori al parchetelor de pe lângă acestea sau, după caz, la Înalta Curte de Casație și Justiție, la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori la Parchetul Național Anticorupție, pentru personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, care are o vechime de cel puțin 3 ani în funcția în care este încadrat și calificativul «foarte bine» în această perioadă.*

(3) *Modul de organizare și desfășurare a concursului sau examenului se stabilește prin regulament, aprobat de Consiliul Superior al Magistraturii.*

(4) *Pentru promovarea în funcții de execuție în cazul informaticienilor, la elaborarea regulamentului prevăzut la alin. (3) vor fi avute în vedere, după caz, și propunerile ministrului justiției, ale președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și ale procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”*

13. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și art. 41 alin. (2) privind munca și protecția socială a muncii.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textele de lege criticate fac parte din cap. IV — *Numirea, promovarea, suspendarea și eliberarea din funcție a personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea* din Legea nr. 567/2004, art. 38 reglementând numirea în funcția de grefier-arhivar și de grefier-registrator, iar art. 43 și 44 stabilind norme privind promovarea personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.

15. Autorii excepției de neconstituționalitate critică interpretarea dată de Ministerul Justiției și de Curtea de Apel Târgu Mureș dispozițiilor criticate, potrivit căreia emiterea unui ordin de modificare a statelor de funcții de personal al instanțelor, respectiv modificarea efectivă și emiterea deciziilor de numire în funcția de grefier-arhivar cu studii superioare ar fi imposibile, deși Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cuprinde și salarizarea grefierului-arhivar/registrator cu studii superioare.

16. Având în vedere aceste critici ale autorilor excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că interpretarea normelor de lege este operațiunea de stabilire a conținutului și a sensului la care acestea se referă și este o etapă absolut necesară în vederea aplicării corecte a legii situației de fapt concrete din cauză, instanța de judecată fiind ținută să aplice în acest scop metodele de interpretare a normelor juridice. Așa cum a stabilit Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțeleșului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost învestite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii. Oricât de clar ar fi textul unei dispoziții legale în orice sistem juridic există, în mod inevitabil, un element de interpretare judiciară (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 600 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 11 iunie 2009, sau Decizia nr. 360 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 14 mai 2010).

17. În consecință, problema de drept invocată de autorii excepției de neconstituționalitate și dedusă spre soluționare Curții Constituționale — referitoare la promovarea grefierilor arhivari/registratori în grefieri-arhivari/registratori cu studii superioare — este în realitate una de interpretare și de aplicare a normelor de lege aplicabile cazului concret dedus judecării instanței care a sesizat Curtea Constituțională. În cazul în care practica judiciară vădește o interpretare neunitară, Constituția, prin art. 126 alin. (3), atribuie Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar nu Curții Constituționale, competența de a stabili interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești.

18. Întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38, 43 și 44 din Legea nr. 567/2004 este inadmisibilă.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38, 43 și 44 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, excepție ridicată de Viorica Balint și alții în Dosarul nr. 2.481/117/2019 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 mai 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 348

din 27 iunie 2023

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 alin. (3)
din Codul de procedură civilă**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 163 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adrian Constantin Crăescu în Dosarul nr. 3.342/295/2017 al Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.257D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența constantă a Curții Constituționale în materia reglementată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.342/295/2017, **Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost ridicată de Adrian Constantin Crăescu, apelant într-o cauză având ca obiect soluționarea unor pretenții civile.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia arată că dispozițiile art. 163 din Codul de procedură civilă, care permit procedura de citare prin afișare, sunt neconstituționale, întrucât în baza acestui articol un cetățean poate fi executat silit fără a avea cunoștința de această împrejurare sau după ce a aflat, prea târziu pentru a se putea apăra, astfel că instanțele de judecată soluționează cauzele, aducând imense prejudicii justițiabililor, în marea lor majoritate nerecuperabile. Norma procesuală este pusă în aplicare de persoane cu pregătire redusă, în special sub aspectul culturii juridice, agenții procedurali, mai ales la sate, neavând reprezentarea consecințelor pe care le produce neexecutarea corectă a atribuțiilor legale (agenții procedurali sunt factori poștali care nu realizează importanța acestei activități și ce prejudicii aduce efectuarea ei defectuoasă). Așa fiind, arată autorul excepției, orice document ce provine de la instanțele

judecătorești, de la executorii judecătorești sau de la alte instituții ale statului român trebuie înmânate destinatarului numai pe bază de semnătură olografă, în caz contrar, perpetuându-se o stare de lucruri care nu face decât să aducă prejudicii enorme cetățenilor români.

6. Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât procedura de citare a părților în procesul civil sub forma subsidiară a citării prin afișarea unei înștiințări pe ușa locuinței destinatarului, cu obligația ridicării citației de la sediul instanței sau de la sediul primăriei, după caz, într-un termen expres precizat în înștiințare, este necesară pentru a asigura exercitarea drepturilor procesuale ale părților aflate într-o situație specială prezentată la art. 163 alin. (8) sau, dimpotrivă, pentru a proteja celelalte părți de exercitarea abuzivă a drepturilor procesuale de către o parte sub forma prezentată la art. 163 alin. (3). În ambele situații, instanța apreciază că nu se încalcă dreptul constituțional de a accede la justiție, critica adusă de apelant fiind grefată pe modul defectuos de punere în aplicare a procedurii de citare de către agenții procedurali ai instanței sau de către factorii poștali, și nu pe efectele pe care le produce această modalitate de citare.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, așa cum rezultă din dispozitivul încheierii de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 163 din Codul de procedură civilă, în ansamblul lor, însă din analiza susținerilor autorului excepției de neconstituționalitate, consemnate în notele scrise depuse de acesta în fața instanței de judecată, precum și a considerentelor încheierii de sesizare a Curții, rezultă că excepția de neconstituționalitate vizează doar dispozițiile alin. (3) al art. 163, care au următorul conținut: „(3) Dacă destinatarul refuză să primească citația, agentul o va depune în cutia poștală. În lipsa cutiei poștale, va afișa pe ușa locuinței destinatarului o înștiințare care trebuie să cuprindă:

a) anul, luna, ziua și ora când depunerea sau, după caz, afișarea a fost făcută;

b) numele și prenumele celui care a făcut depunerea sau, după caz, afișarea și funcția acestuia;

c) numele, prenumele și domiciliul sau, după caz, reședința, respectiv sediul celui înștiințat;

d) numărul dosarului în legătură cu care se face înștiințarea și denumirea instanței pe rolul căreia se află dosarul, cu indicarea sediului acesteia;

e) arătarea actelor de procedură despre a căror comunicare este vorba;

f) mențiunea că după o zi, dar nu mai târziu de 7 zile de la afișarea înștiințării ori, când există urgență, nu mai târziu de 3 zile, destinatarul este în drept să se prezinte la sediul instanței de judecată pentru a i se comunica citația. Când domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul acestuia nu se află în localitatea unde instanța de judecată își are sediul, înștiințarea va cuprinde mențiunea că pentru a i se comunica citația destinatarul este în drept să se prezinte la sediul primăriei în a cărei rază teritorială locuiește sau își are sediul;

g) mențiunea că, în cazul în care, fără motive temeinice, destinatarul nu se prezintă pentru comunicarea citației în interiorul termenului de 7 zile sau, după caz, al termenului de 3 zile prevăzut la lit. f), citația se consideră comunicată la împlinirea acestui termen;

h) semnătura celui care a depus sau afișat înștiințarea.”

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind liberul acces la justiție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 163 alin. (3) din Codul de procedură civilă au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare celor formulate în prezenta cauză, în acest sens fiind Decizia nr. 795 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 20 ianuarie 2016, Decizia nr. 586 din 21 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 967 din 6 decembrie 2017, Decizia nr. 17 din 15 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 7 august 2019, sau Decizia nr. 271 din 22 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 20 august 2021, prin care Curtea a constatat că acestea sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

13. Analizând art. 163 din Codul de procedură civilă, intitulat „Procedura de comunicare”, Curtea a reținut că citația/orice act de procedură se înmânează personal destinatarului, care va semna dovada de înmânare certificată de „agentul însărcinat cu înmânarea”. În acest caz, legea nu distinge în sensul că agentul însărcinat cu înmânarea este agentul procedural al instanței, astfel încât acesta poate fi și funcționarul poștal, în condițiile art. 154 alin. (4) din Codul de procedură civilă. În cazul în care destinatarul primește citația, dar refuză/nu poate semna dovada de înmânare, agentul întocmește un proces-verbal în care arată aceste împrejurări. Dacă destinatarul refuză chiar primirea citației, agentul o depune în cutia poștală sau, în lipsa acesteia, va afișa pe ușa locuinței destinatarului o înștiințare prin care îi aduce la cunoștință că după o zi, dar nu mai târziu de 7 zile de la afișarea înștiințării sau nu mai puțin de 3 zile, în cazuri urgente, destinatarul trebuie să se prezinte fie la sediul instanței de judecată care a emis citația, dacă aceasta își are sediul în aceeași localitate cu destinatarul, fie la sediul primăriei din localitatea în a cărei rază teritorială locuiește sau își are sediul destinatarul, pentru a i se comunica citația. De asemenea, odată cu afișarea înștiințării, agentul întocmește un proces-verbal în care consemnează refuzul de primire a citației. Potrivit art. 163 alin. (5) și art. 164 alin. (4) coroborate cu art. 269 și 270 din Codul de procedură civilă, procesul-verbal întocmit de agent asupra împrejurărilor care au determinat citarea prin depunerea citației în cutia poștală ori prin afișarea înștiințării are valoare de act autentic cu privire la situațiile verificate și atestate nemijlocit

de către acesta și face dovada până la înscrierea în fals cu privire la cele constatate. Dacă destinatarul nu este găsit la domiciliu/reședință/sediu, agentul îi înmânează citația/actul de procedură unei persoane majore din familie/care locuiește împreună cu acesta/care îi primește corespondența în mod obișnuit sau administratorului/portarului, în cazul unui hotel/unei clădiri cu mai multe apartamente, întocmind un proces-verbal cu privire la această împrejurare, cu precizarea identității primitorului. Dacă persoanele menționate lipsesc sau dacă, deși prezente, refuză să primească actul, agentul va lăsa citația în cutia poștală sau va afișa înștiințarea prevăzută de art. 163, cu toate consecințele prevăzute de acest text de lege [art. 163 alin. (6)—(9) din același cod].

14. În acest context, Curtea a observat că, în toate cazurile de refuz de primire sau de lipsă a destinatarului/altor persoane care pot primi corespondența, legiuitorul a reglementat posibilitatea afișării unei înștiințări a părții despre posibilitatea de a-și ridica personal citația, sub sancțiunea operării prezumției relative de comunicare, dacă destinatarul nu și-a ridicat actul de la instanța emitentă sau de la primărie, în termenul prescris de lege. Așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în aceste cazuri, afișarea are în vedere o situație cu caracter de excepție și urmărește să prevină și să limiteze eventualele abuzuri în exercitarea drepturilor procesuale, de natură să determine tergiversarea soluționării cauzei, pe calea menținerii cu rea-credință a unei permanente lipse de procedură (Decizia nr. 108 din 2 aprilie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 31 mai 2002). De asemenea, în acest caz, afișarea contribuie la protejarea dreptului persoanei la respectarea vieții private, de vreme ce documentul afișat nu-l mai reprezintă însăși citația, ci o înștiințare care cuprinde elemente suficiente de identificare a destinatarului, a celui care a făcut înștiințarea, a dosarului la care se referă actul procedural, a locului de unde și a datei până la care poate fi ridicată citația, precum și mențiunea referitoare la consecințele procedurale ale neprezentării pentru comunicare (a se vedea Decizia nr. 795 din 17 noiembrie 2015, precitată). Ori de câte

ori se afișează înștiințarea, agentul trebuie să depună citația și procesul-verbal respectiv la sediul instanței care a emis actul ori la sediul primăriei în a cărei rază teritorială locuiește sau își are sediul destinatarul, dacă în localitate nu există instanță; în acest ultim caz, funcționarul anume desemnat din cadrul primăriei înaintează instanței emitente dovada de înmânare semnată de destinatar, procesul-verbal întocmit de agent sau, după caz, dacă destinatarul nu se prezintă să ridice corespondența, procesul-verbal întocmit cu această ocazie.

15. Așa fiind, Curtea a constatat că procedura de citare realizată prin depunerea citației în cutia poștală ori prin afișare nu este de natură să aducă atingere dreptului la un proces echitabil, ci, mai mult, contribuie la protejarea dreptului persoanei la respectarea vieții private, de vreme ce documentul afișat nu-l mai reprezintă însăși citația, ci o înștiințare care cuprinde elemente suficiente de identificare a destinatarului, a celui care a făcut înștiințarea, a dosarului la care se referă actul procedural, a locului de unde și a datei până la care poate fi ridicată citația, precum și mențiunea referitoare la consecințele procedurale ale neprezentării pentru comunicare. De asemenea, asupra împrejurărilor care au determinat citarea prin depunerea citației în cutia poștală ori prin afișarea înștiințării, agentul procedural va întocmi un proces-verbal care face dovada până la înscrierea în fals cu privire la cele constatate. Astfel, reglementarea contribuie la consolidarea prezumției legale relative referitoare la comunicarea citației. Prin urmare, Curtea a statuat că această modalitate de comunicare nu este de natură să aducă atingere drepturilor fundamentale invocate de autorul excepției, ci, dimpotrivă, contribuie la realizarea eficientă a principiului contradictorialității și a dreptului la apărare, garanții ale dreptului la un proces echitabil, în deplină concordanță cu art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție, referitoare la dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

16. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

17. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Constantin Crăescu în Dosarul nr. 3.342/295/2017 al Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 163 alin. (3) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 iunie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea stemei comunei Chiscani, județul Brăila**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Chiscani, județul Brăila, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Chiscani, județul Brăila, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Adrian-Ioan Veștea

București, 27 iulie 2023.
Nr. 636.

ANEXA Nr. 1)*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Chiscani, județul Brăila

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Chiscani,
județul Brăila

Descrierea stemei

Stema comunei Chiscani se compune dintr-un scut triunghiular cu flancurile rotunjite, tăiat și despicat în șef.

În partea superioară, în dreapta, pe fond verde, se află trei spice de grâu de aur, cu frunze în partea de sus și pe flancuri, așezate cel din mijloc în pal, iar cele de pe flancuri cu părțile superioare în bandă și în bară.

În partea superioară, în stânga, pe fond de aur, se află două ramuri de stejar verzi, dispuse în bandă și în bară, fiecare dotate cu câte șase frunze și trei ghinde, ale căror extremități se încrucișează, în partea de jos, în săritoare.

În partea inferioară, pe fond albastru, se află trei brăuri undate în vârful scutului, deasupra cărora este o barcă de care atârână, frontal, în bandă, un năvod ce acoperă, în partea de jos, doi pești poziționați în fascie, totul de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint, cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Spicele de grâu semnifică activitatea specifică zonei, agricultura.

Ramurile de stejar fac referire la bogăția silvică a zonei.

Cele trei brăuri undate fac trimitere la hidrografia localității — fluviul Dunărea.

Barca, năvodul și peștii indică o altă ocupație de bază a locuitorilor, pescuitul.

Coroana murală, cu un turn crenelat, semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea stemei municipiului Marghita,
județul Bihor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema municipiului Marghita, județul Bihor, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei municipiului Marghita, județul Bihor, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Adrian-Ioan Veștea

București, 27 iulie 2023.
Nr. 637.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA
municipiului Marghita, județul Bihor**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE**
elementelor însumate ale stemei municipiului Marghita,
județul Bihor**Descrierea stemei**

Stema municipiului Marghita, județul Bihor, este compusă dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat și despicat în partea superioară.

În partea superioară dreaptă, în câmp albastru (azur), se află o floare (margaretă) cu petale de argint și pistil de aur.

În partea superioară stângă, în câmp de aur, se află un copac (stejar) natural, smuls, cu patru ghinde și douăsprezece frunze.

În partea inferioară, în câmp verde, se află o stâncă de argint din care se revarsă un brâu undat albastru (azur).

Scutul este timbrat cu o coroană murală de argint, cu cinci turnuri crenelate.

Semnificațiile elementelor însumate ale stemei

Margareta reprezintă câmpurile de margarete despre care vechile legende spun că ar fi existat în locul unde astăzi se află municipiul Marghita. Una dintre aceste legende susține faptul că numele orașului vine de la câmpurile cu margarete.

Copacul (stejarul) face referire la pădurea bogată din jurul municipiului Marghita.

Stâncă din care se revarsă un brâu undat semnifică hidrografia localității, râul Barcău și izvoarele geotermale din zonă.

Coroana murală de argint, cu cinci turnuri crenelate, reprezintă rangul administrativ al Marghitei, acela de municipiu.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 615/2015 privind aprobarea Procedurii pentru obținerea permisului de mecanic de locomotivă, Cerințelor privind procedurile de eliberare și actualizare a certificatului și Cerințelor și procedurii de recunoaștere a persoanelor și organismelor

Având în vedere:

— prevederile capitolului II „Atribuții”, art. 2 lit. ff) din anexa „Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a Autorității de Siguranță Feroviară Română — ASFR” la Hotărârea Guvernului nr. 309/2023 privind organizarea și funcționarea Autorității de Siguranță Feroviară Române — ASFR;

— prevederile art. 8 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020;

— prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) și c) din Normele privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.611/2009, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 pct. 5 și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului transporturilor nr. 615/2015 privind aprobarea Procedurii pentru obținerea permisului de mecanic de locomotivă, Cerințelor privind procedurile de eliberare și actualizare a certificatului și Cerințelor și procedurii de recunoaștere a persoanelor și organismelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 20 mai 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. În tot cuprinsul ordinului:

a) denumirea „Autoritatea Feroviară Română” se înlocuiește cu denumirea „Autoritatea de Siguranță Feroviară Română”;

b) abrevierea „AFER” se înlocuiește cu abrevierea „ASFR”.

2. La anexa nr. 1, articolul 21 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) participă la cursuri de formare profesională conform prevederilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2019 privind siguranța feroviară, aprobată prin Legea nr. 71/2020, obținând certificarea periodică a acestora. Rezultatul evaluării periodice a competențelor profesionale generale este notificat de către CENAFER la ASFR în termen de o zi lucrătoare, în vederea înscrierii în RNP.”

3. La anexa nr. 1, articolul 28 alineatul (2), după litera f) se introduc 10 noi litere, lit. g)—p), cu următorul cuprins:

g) conducerea locomotivei cu instalația de la bord de semnalizare și control automat al vitezei indiferent de tipul acestei instalații și/sau dispozitivul de siguranță și vigilență scoase din funcțiune fără respectarea prevederilor prevăzute în normele naționale de siguranță feroviară și/sau în sistemele de management al siguranței proprii operatorului economic angajator;

h) nerespectarea condițiilor înscrise în ordinul de circulație, privind circulația trenurilor și manevrarea vehiculelor feroviare;

i) ieșirea convoiului de manevră, a locomotivei la manevră sau a altor vehicule feroviare dincolo de limita stației ori a postului de mișcare în linie curentă, fără respectarea prevederilor prevăzute în normele naționale de siguranță feroviară;

j) depășirea semnalelor fixe sau mobile care «ordonă oprirea» ori «manevra interzisă», a indicatoarelor care interzic trecerea ori a mărcilor de siguranță de către convoaiele de manevră, locomotiva izolată sau alte vehicule feroviare la manevră, fără respectarea prevederilor prevăzute în normele naționale de siguranță feroviară;

k) depășirea de către convoaiele de manevră, locomotivele izolate sau alte vehicule feroviare la manevră a vitezelor maxime admise de linie, a treptelor restricțiilor de viteză, a vitezelor maxime stabilite la manevră prin reglementări specifice, prin planul tehnic de exploatare al stației sau prin ordinul de circulație;

l) efectuarea serviciului în legătură directă cu siguranța circulației, după depășirea duratei de lucru reglementate;

m) părăsirea locomotivei de către mecanicul de locomotivă, fără respectarea prevederilor prevăzute în normele naționale de siguranță feroviară și/sau în sistemele de management al siguranței proprii operatorului economic angajator;

n) nerespectarea opririlor trenurilor de călători stabilite în livretele de mers sau în mersul întocmit cu ocazia punerii în circulație a trenurilor suplimentare;

o) nerespectarea prevederilor prevăzute în normele naționale de siguranță feroviară privind remizarea locomotivelor pe liniile special destinate dintr-o stație de cale ferată situată pe infrastructura feroviară;

p) executarea serviciului de către personalul cu responsabilități în siguranța circulației feroviare constatată sub influența băuturilor alcoolice și/sau a substanțelor psihoactive.”

4. La anexa nr. 1, articolul 28, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alin. (4)—(6), cu următorul cuprins:

„(4) Pentru cazurile prevăzute la alin. (2) lit. g)—j) și l)—o), perioada de suspendare a permisului de mecanic de locomotivă este de 60 de zile.

(5) Pentru cazul prevăzut la alin. (2) lit. k), perioada de suspendare a permisului de mecanic de locomotivă este de 30 de zile dacă viteza maximă admisă a fost depășită cu 10—20 km/h și de 60 de zile dacă viteza maximă admisă a fost depășită cu peste 20 km/h.

(6) Pentru cazul prevăzut la alin. (2) lit. p), perioada de suspendare a permisului de mecanic de locomotivă este până la data finalizării cercetării/investigării și comunicarea, către ASFR, a rezultatului acestei acțiuni, însoțit de propunerea angajatorului de încetare/menținere a suspendării sau de retragere a permisului de mecanic de locomotivă, după caz, dar nu mai puțin de 90 de zile.”

5. La anexa nr. 1, articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) În cazurile prevăzute la art. 28 alin. (2) și (3), operatorul de transport feroviar, operatorul care efectuează numai manevră feroviară sau administratorul/gestionarul de infrastructură, denumit în continuare *angajator*, notifică ASFR în termen de cel mult 48 de ore de la data luării la cunoștință despre producerea acestor fapte și propune suspendarea/retragerea permisului începând cu dată imediată.

(2) După primirea notificării prevăzute la alin. (1), ASFR aprobă suspendarea sau retragerea permisului mecanicului de locomotivă în cauză și notifică în acest sens, de îndată, mecanicul și angajatorul/angajatorii acestuia.

(3) Mecanicul de locomotivă pentru care angajatorul a făcut propunerea de suspendare/retragere a permisului, după primirea notificării de la ASFR, este obligat să transmită permisul la ASFR, în maximum 2 zile lucrătoare de la data primirii notificării, ASFR procedând după cum urmează:

a) în cazul suspendării, va păstra permisul până la expirarea perioadei de suspendare, după care îl va preda mecanicului în momentul depunerii solicitării scrise a acestuia la ASFR;

b) în cazul retragerii permisului, ASFR va proceda la anularea acestuia.”

6. La anexa nr. 1, articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Personalul ASFR, posesor al legitimației speciale de control și inspecție de stat, atunci când constată

producerea în fapt a unor cazuri din cele prevăzute la art. 28 alin. (2) lit. c)—o) și la alin. (3) lit. b) sau nerespectarea prevederilor art. 29 alin. (1), dispune suspendarea/retragerea permisului prin nota de constatare încheiată în acest sens și adusă la cunoștința angajatorului.

(2) În maximum 48 de ore de la momentul luării la cunoștință a notei de constatare, angajatorul solicită ASFR suspendarea sau retragerea permisului.

(3) După primirea solicitării prevăzute la alin. (2), conducerea ASFR aprobă suspendarea sau retragerea permisului mecanicului de locomotivă în cauză și notifică de îndată mecanicul și angajatorul/angajatorii.

(4) Mecanicul de locomotivă pentru care personalul ASFR a dispus suspendarea/retragerea permisului este obligat să transmită în termen de 2 zile lucrătoare permisul la ASFR, în vederea suspendării/anulării acestuia, ulterior ASFR procedând în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (2).

(5) În cazul în care mecanicul refuză predarea permisului către ASFR în termenul prevăzut, ASFR va notifica angajatorul imediat după expirarea termenului de predare, fiind interzisă utilizarea în funcția de mecanic de locomotivă până la momentul încetării suspendării.

(6) Operatorii economici prevăzuți la art. 29 alin. (1) au obligația transmiterii către ASFR a situației nominale cuprinzând salariații proprii angajați în funcția de mecanic de locomotivă și de a actualiza această situație ori de câte ori se impune acest lucru.”

7. La anexa nr. 3, articolul 17, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Recunoașterea examinatorilor din cadrul CENAFER care efectuează evaluarea privind cunoștințele profesionale generale și a cunoștințelor de material rulant și de infrastructură feroviară se face prin acordarea unei declarații de recunoaștere de către ASFR.”

Art. II. — Prevederile prezentului ordin se aplică operatorilor de transport feroviar, operatorilor care efectuează numai manevră feroviară, precum și administratorului/gestionarilor de infrastructură feroviară care dețin salariați angajați în funcția de mecanic de locomotivă.

Art. III. — Autoritatea de Siguranță Feroviară Română — ASFR și operatorii economici prevăzuți la art. II vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Bogdan-Stelian Mindrescu,
secretar de stat

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 474128